

DESIRE®

A romantic couple is shown in a close embrace on a bed. The woman, with long blonde hair, is wearing a blue and yellow patterned top and has her hand on the man's chest. The man is shirtless and muscular, looking down at her. They are positioned in the center of the frame, with a patterned pillow and a wooden headboard visible in the background.

Jules Bennetová
Nástrahy
Hollywoodu

JULES BENNETTOVÁ

NÁSTRAHY
HOLLYWOODU

PŘEKLAD

JANA NOVÁKOVÁ

Milá čtenářko,

Věřím, že nikdo z nás si nedělá iluze, že by snad bohatství či sláva mohly člověku usnadnit život po milostné stránce, nebo ho dokonce uchránit před různými karamboly a trápením. V tomto je láska naprostý demokrat. Zasáhne a potrápí bohatou dědičku, která nemůže odolat venkovskému drsňákovi (přečtěte si v povídce V drsňákově náruči). Stejně tak láska překoná všechny spletitosti ekonomických vazeb a škod napáchaných v minulosti Sienniným otcem a znovu obnoví city mezi bývalými snoubenci v romanci Umíněná snoubenka. No a trápení s láskou neujdou ani celebrity, však to znáte, bulvární plátky jsou toho plné a povídka Nástrahy Hollywoodu Vás přenese za charismatickým režisérem Anthonym, který chce nejen zachránit své manželství, ale touží po tom, aby se jeho žena do něho opět zamilovala.

Přeju Vám spoustu čtenářských zážitků.

S láskou

Váš Harlequin

Jules Bennetová

NÁSTRAHY HOLLYWOODU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Whatever the Price

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
Jana Nováková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2012 by Jules Bennett

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026 (Nástrahy Hollywoodu: 2014 by HarperCollins Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2973-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2974-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2975-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Kasino Monte Carlo

Nestává se každý den, aby pohledná žena vsadila pětikarátový diamantový zásnubní prsten na hrací plochu.

Jenže co jiného Jayne Hughesové zbývalo, pokud chtěla paličatého manžela pořádně nadzdvihnout ze židle.

Zanechala Conradovi vzkaz, a to nejeden, ve kterém naléhala, aby kontaktoval svého právního zástupce. Conrad na to nereagoval. Její právník se několikrát pokusil spojit s jeho, opět bezvýsledně. Ověřila si, že žádost o rozvod byla doručená, předaná jeho sekretářce do vlastních rukou, jenže Conrad prý za žádných okolností nechtěl žádost podepsat.

Jayne naposledy sevřela v dlani diamantový prsten, který jí manžel před sedmi lety věnoval k zásnubám, a rozhlédla se kolem. Zahlédla napjaté, vzrušené tváře ostatních hráčů a maličko zaváhala. Sázka to byla značně riskantní, ale jelikož její drahá polovička kasino vlastnila, prsten mu obratem přistane na klíně, pokud sázku prohraje.

Všechno nebo nic. Jayne tušila, že musí prohrát, aby nakonec zvítězila. Toužila se vším skoncovat co nejdříve. Jedině tak se vyhne zbytečnému trápení.

Konečně se rozhodla. S definitivní platností položila prsten na červené pole s číslem dvanáct. Dvanáctka hrála v jejich vztahu významnou roli.

Dvanáctého ledna, po čtyřech letech jejich sedmiletého manželství, se dohodli, že budou žít odděleně. Takže by mohlo Conradovi konečně dojít, že by se jejich vztah měl pohnout z místa.

Pohladila měkký samet herní plochy. Tohle prostředí jí bylo tolik blízké. Stejně jako vzrušené zvuky, smích a zvonění, které se zvolna vznášely až ke klenbě stropu a jejich ozvěna se odrážela od stěn pokrytých freskami. Čtyři roky tohle místo nazývala domovem. Vzrušené výkřiky hráčů očekávající vítězství i porážku jí přirostly k srdci. Po svatbě se tu okamžitě zabydlela. Nepůsobilo jí sebemenší problémy přestěhovat se z Miami, z rodného domu, kde ji rodiče vychovávali s láskou a zubní praxe jejich otce jim umožnila žít v poměrně velkém pohodlí. Samozřejmě jim všem mohlo být ještě mnohem lépe, kdyby se později nedozvěděli, že před nimi otec dlouhá léta ukrýval druhou rodinu.

Když potkala Conrada, připadala si jako v pohádce. Opravdu byla přesvědčená, že potkala prince, a když jí daroval prsten Van Clear and Arples, byla tak oslněná jeho krásou, že uvěřila na lásku. Popelka se přestěhovala na zámek. Jenže po letech bylo po kouzlu. Někde na cestě životem ztratila střevíček a v srdci se usadila bolest. Nyní se chtěla postavit pravdě čelem. Najít si svou vlastní cestu a převzít za svůj život plnou zodpovědnost.

Kývla na krupiéra, že je možné začít roztáčet kolo rulety a ujistila se, že prsten opravdu bezpečně sedí přesně uprostřed červené dvanáctky. Na čele Conrada zaměstnance se však objevil mráček. Nervózně si utáhl kravatu a pohlédl strnule kamsi za ni. Než ji stačil varovat, pochopila.

Conrad.

Věděla s naprostou jistotou, že Conrad jí stojí za zády. I po třech letech odloučení vytušila jeho

přítomnost, což nebylo fér. Tělo ji zrazovalo. Z celého srdce ho nenáviděla, tělo po něm však toužilo. Jakmile se objevil nablízku, podlomila se jí kolena a mysl se naplnila vzpomínkami na milování. Strávili celé víkendy v objetí a jejich vášnivě líbáanky dokreslovalo šumění Středozevního moře.

Conrad se nad ni naklonil tak blízko, že cítila jeho horký dech na tváři. Kčertu! Srdce jí prudce tlouklo a v ústech jí náhle vyschlo.

„Možná ti dám vyrobit herní plaketu, lásko,“ zašeptal.

Lásko, pomyslela si trpce. To těžko. Chová se ke mně, jako bych byla jeho majetek. Nebo zaměstnanec, ušklíbla se. Z Popelky se stala posluhovačka.

„Můžeš si vyzvednout svou žádost o rozvod. Lež u mého právníka,“ pokračoval ve stejně klidném, nevzrušeném tónu, který jí tolik iritoval. „Proč bych se měl rozvádět se ženou, která mě dokáže tolik vydráždit?“ Stál za ní natolik blízko, že doslova cítila na svých zádech žár jeho kůže. Její tělo reagovalo podle očekávání. Kčertu s tím. Otočila k němu hlavu a na okamžik si dovolila oddat se jeho kouzelnému pohledu.

Ve vzácných chvílích, když upadl do zaslouženého spánku, si s okouzlením prohlížela jeho tvář, hladila tmavé, skoro černé vlasy, konečky prstů obkreslovala pevné mužné rysy, představovala si jeho čokoládově hnědé oči, které, když nespál, zářily jako dva křišťály. Conrad trpěl nespavostí, a tak si chvíle, kdy spal, vychutnávala. Bylo zvláštní, že většinu života probděl, jako by se bál, že ve spánku ztratí kontrolu nad sebou i nad okolním světem.

Což je pro něj ostatně typické, ušklíbla se pro sebe. Za každou cenu musí vynikat, odlišovat se od ostatních. Stejně jako dnes. Například mu nikdy nevadilo, že po něm ostatní ženy pokukují, a to dokonce

v její přítomnosti! Dokonce jim pohledy nestydatě oplácel! Opět na něj zamířila kritický pohled. Vypadá úžasně, to se musí nechat. Na dnešní večer si zvolil obyčejné džínsy, tričko a sako, ale oproti ostatním mužům vypadal neodolatelně. Odvážně, směle, avšak ne lehkomyšlně. Aristokratické rysy jej vřdycky odlišovaly od ostatních. V krvi mu koluje něco z temperamentní Itálie, něco málo ze zadumaného Ruska, a to všechno spolu se značnou dávkou sebevědomí a arogance se odráží ve všem, co dělá, jak se pohybuje a jak vystupuje před lidmi.

Naklonil se nad hrací plochu a z čísla dvanáct zmizel diamantový zásnubní prsten. Měla jen několik vteřin na to, aby si vychutnala vítězství. Vzápětí ucítila chladný kámen v dlani a jeho horká dlaň sevřela její v pěst.

„Conrade,“ zašeptala bezradně.

„Jayne,“ oplatil jí stejným tónem a upřeně jí pohlédl do očí. „Tady není vhodná chvíle na usmíření,“ dodal a maličko uvolnil sevření, ale jen tolik, aby ji prsten neřezal do dlaně. Vykročil k východu a Jayne musela bezděky spolu s ním. Kráčeli kolem stolů, silných sloupů s bohatou výzdobou, míjela známé tváře stálých hostů a zaměstnanců. Nyní však neměla čas zastavit se s nimi na několik zdvořilostních frází, kdy by musela předstírat, jak je šťastná a jak se jí dobře vede.

Conrad vlastnil půl tuctu podobných zařízení po celém světě. Tohle, na břehu Středozemního moře, bylo měl nejraději. Kasino se nacházelo v historické části budovy a Conrad se snažil zachovat jeho umělecký ráz. Pobýval tu nejčastěji a vlastně si jej zvolil za hlavní sídlo. Jako i v ostatních kasinech, tak i zde se scházela smetánka, ti nejbohatší, dokonce i členové královských rodin.

Hosté se zde scházeli k odpočinku, aby probrali

nejnovější společenské i obchodní události a hlavně aby předvedli nablýskanou pompézní módu nejznámějších značek a návrhářů. Její diamantový pětikarátový prsten udělal jistě na každého dojem, nicméně rozhodně nebyl nic neobvyklého.

Poslušně cupitala za Conradem a její vysoké podpatky cvakaly v pravidelném rytmu po mramorové podlaze. Kabelka od módního návrháře, napůl kožená, napůl kovová, se jí kývala jako hodinové závaží na lokti.

„Pušť mě,“ zasyčela. „Okamžitě toho nech. Teď a tady, slyšíš?“

„Ne,“ pronesl rozhodně, když zastavili před dveřmi soukromého výtahu. Zmáčkl tlačítko.

„Jistě,“ ušklíbla se. „Vůbec ses nezměnil. Arogantní a nafoukaný jako vždycky,“ zamumlala spíš pro sebe.

„Díky za uznání,“ pohlédl na ni a pro jistotu ji objal kolem ramen. „Vezmu si to k srdci.“

Pokrčila ramena a snažila se vymanit ze sevření. Zaklapala podpatky. „Okamžitě mě pušť. V žádném případě s tebou nejdu nahoru do tvého apartmánu.“

„Chtěla jsi říct do našeho bytu,“ opravil ji sarkasticky. Uchopil prsten z její dlaně a otevřel černou kabelku, která jí nyní patřičně visela na rameni. „Do našeho domova,“ dodal a upustil prsten do kabelky. „K nám domů.“

Domov? Domů? To sotva, ušklíbla se v duchu, nechtěla se s ním však hádat. Alespoň ne tady, přede všemi.

„Dobře, stejně jsem s tebou chtěla mluvit. Mezi čtyřma očima.“

Dveře výtahu se otevřely a Conrad pokynul obsluze, aby je nechal o samotě. Zmáčkl číslo podlaží a dveře se zavřely. Výtah se dal do pohybu.

„Nedonutíš mě, abych podepsal rozvod,“ upřel na

ni pohled. „Ani tím, že pošleš po kurýrovi žádost,“ dodal.

Krev se jí vehnala do tváří. Byla vzteky bez sebe a zároveň si připadala bezmocná. „Takže budeme udržovat naoko manželství a přitom žít každý zvlášť,“ poznamenala trpce.

„Možná jen chci, abys sebrala odvahu a řekla mi to do očí, ne přes nějaké právníky a všechny ostatní. Chci slyšet, že jsi opravdu rozhodnutá strávit zbytek života odděleně a nikdy se už se mnou nechceš milovat.“

Milovat se s ním? Nikdy!

Jayne mu již nedokázala věřit. Nechtěla dopustit, aby skončila jako matka, zrazená, podvedená a se zlomeným srdcem. Nechat ze sebe udělat hlupáka, jako udělal otec z matky.

Ne, tohle se už nesmí opakovat.

„Milovat se s tebou potom co se vrátíš ze svých nekonečných cest po světě? Tohle téma jsme probírali snad už tisíckrát. Ne, nechci spát s mužem, který má přede mnou tajemství a o kterém netuším, kterou náruč právě opustil.“

Prudce na ni pohlédl a poprvé v životě zaznamenala, že se jeho dokonalý úsměv proměnil v neurčitý úšklebek. V očích se mu objevil náznak zoufalství. „Nikdy jsem ti nelhal,“ prohlásil rozhodně.

„Ne, jelikož jsi jednoduše odešel bez odpovědi, kdykoli jsem na tebe uhodila zpříma.“

Byl mazaný. Velice chytrý. Uměl dobře zacházet se slovy stejně jako s financemi. Už jako patnáctiletý dokázal manipulovat s peněžními prostředky, které mu jako nezletilému dosud nepatřily, a obchodovat s nimi na burze. Celou dobu byl jednou nohou v pasťáku a jednou dokonce vyvázl jen o vlasek. Nebýt rodiny, která použila svého vlivu, soudce by jej jistě odsoudil. Takhle změnil rozhodnutí a poslal jej

místo toho do vojenské akademie, aby se naučil disciplíně a napravil se. To se samozřejmě nepodařilo. Naopak, v akademii se naučil, jak lépe využít svých schopností manipulovat s lidmi a jít si svou cestou.

Jayne dobře věděla, že i nad ní má dosud neuvěřitelnou moc. Proto raději jednala s právníky než s ním osobně. Přála si, aby cizí lidé rozdělili jejich manželství bez její osobní intervence. Přemýšlela o rozvodu už dávno, ale definitivně se rozhodla, když se na mamografu objevil jakýsi nález a Jayne se zmocnil strach. Tolik ho tenkrát potřebovala. Potřebovala, aby ji podpořil a utěšil. Celých sedm dní jej však nemohla sehnat. Jako by se po něm slehla zem. To bylo tehdy nejdelších sedm dní v jejím životě.

Naštěstí se ukázalo, že nález byl nezhoubný, jejich manželství však utrpělo citelnou ránu. S ohledem na všechna prožitá léta mu chtěla dát šanci. Naléhala, aby vysvětlil svou nepřítomnost. Vymlouval se však neurčitě a značně dotčeně, ostatně jako pokaždé, na neodkladné obchodní záležitosti a neustále do úmoru opakoval, že mu musí důvěřovat.

Tehdy jej opustila. Odešla ještě téže noci jen s lehkým zavazadlem. Škoda, že ji už tehdy nenapadlo nechat mu na památku snubní prsten.

V malém výtahu, kde se nacházeli jen oni dva a kde intimní atmosféru dokreslovala tichá melodie jakési klavírní skladby, se jí jedna za druhou vracely vzpomínky na jejich společně prožitá léta. Častokrát se tu milovali. Opřená o zrcadlovou stěnu sotva vnímala jeho zrychlený dech. Jejich milování ji tak vzrušovalo, že stěží dokázala myslet. Natož se zeptat, kde prožil minulých deset či čtrnáct dní.

Ani dnes se nezdálo, že by s ní toužil zavést hovor na toto téma. „Proboha, Conrade, opravdu mi nemáš co říct?“

„Nejsem ten, kdo působí problémy. Potíž je pouze

v tom, že mi nedokážeš věřit,“ odpověděl suše. „Zkrátka nedůvěřuješ lidem, to je ten problém. Jenže všichni se nechovají jako tvůj otec,“ pohlédl na ni a poklepal prsty o rám dveří. „Například já rozhodně ne.“

Jeho slova zasáhla do černého. Opět se jí vzteky vehnala krev do hlavy. „To je ubohé,“ vydechla.

„Mýlím se snad?“

Stáli vedle sebe tak blízko, že by se stačilo pouze maličko naklonit a jejich rty by se mohly setkat ve vášnivém polibku místo věčných hádek. Jayne zápasila s obrovským pokušením. Dráždila ji jeho přítomnost a vůně. Všechny smysly se jí upínaly pouze k tomu jedinému, a to políbit jej. Musela vynaložit veškeré úsilí, aby zvítězil rozum. Ustoupila o krok dozadu.

„Stačilo by, kdybys mi dokázal, že nejsi podobný ani svému otci,“ pronesla důrazně.

Když byl jako náctiletý popotahován u soudu, novinové články s palcovými titulky týdně propíraly jejich rodinu. Jaký otec, takový syn, ozývalo se ze všech stran nejčastěji. Novináři neopomněli vytáhnout a přidat k lepšímu několik historek, kdy jeho otec balancoval na hraně zákona a jen díky prestižnímu právníkovi vyvázl bez odsouzení.

V hloubi srdce věděla, že Conrad není jako otec. Dobře si vzpomínala, jak se snažil očistit a co úsilí ho stálo dokázat společností, které tahaly za nitky burzovního klání, že se nespolehá ani na otce, ani na jiné jemu podobné kamarády.

Jenže něco vědět a něco ve vhodnou dobu použít ve svůj prospěch jsou dvě naprosto odlišné věci.

„Tady,“ sáhla do kabelky a vytáhla složku dokumentů. „Tohle podepiš a ušetříš si tak cestu k advokátovi,“ dodala a stiskla tlačítko přízemí. Nedokázala si představit, že v tomhle rozpoložení vstoupí

do jejich bytu, který kdysi s láskou zařídila. „Prstýnek prodám a peníze věnuju na charitu, jestli tě to potěší,“ vysvětlila. „Conrade, nechci po tobě nic jiného, jen abys tohle konečně podepsal,“ zvedla k němu oči, když jedinou odpovědí bylo odhodlané mlčení.

Výtah zastavil a Jayne vystoupila. S hlavou hrdě vztyčenou vkročila na koberec a odpochovala dále chodbou. Nic nedbala na skutečnost, že za sebou zanechala muže, ke kterému ji to paradoxně silně přitahuje. Muže, který jí dokázal zlomit srdce.

Conrad se ve svých dvaatřiceti letech mohl radovat z poměrně velkého jmění. Dokázal spoustu peněz vydělat a na druhou stranu také utratit či rozdat. Dnes se mu málem podařilo získat nejlepší výhru života, vyhrát jackpot. Byl jen krůček od toho, aby se Jayne vrátila zpátky, aby vkročila do jejich bytu. Aby jej konečně přestaly pronásledovat sny, ve kterých Jayne hrála hlavní roli.

S přemáháním a trochu vrávoravě se vrátil do kasina, aby převzal kontrolu nad průběhem večera. Vrátil se ke svým povinnostem, k nimž mimo jiné patřilo i pogratulovat pětistému návštěvníku kasina, jímž nebyl nikdo menší než člen královské rodiny. V budoucnu zřejmě opomenutý dědic královského trůnu, v tuto chvíli však velice čestný host. Mnohem více však Conrada přitahovala jeho manželka, lépe řečeno její zářivě blondáté vlasy vyčesané vysoko na temeni a ladná křivka štíhlého krku. Všiml si jí už dříve, ale později dal přednost rozhovoru s Jayne. Upřímně řečeno, setkání s Jayne pro něj bylo nejdůležitější událostí večera. Zdálo se mu, že jí v očích zahlédl známý odlesk. Její oči a způsob, jakým se k němu nakláněla, mu dodal naději. Určitě mezi nimi není konec, přestože mu před nosem mávala

vehementně rozvodovými papíry. Ostatně ty před chvílí pečlivě složil a ukryl v kapse saka.

Když procházel kolem baru, všiml si barmana, který na něj nenápadně kývl a významně pokynul hlavou k poslednímu mosaznému stolu v řadě. Conrad v duchu zaúpěl. Věděl, že nemá smysl vymýšlet vytáčky a snažit se vyhnout nadřícenému, plukovníku Johnu Salvatoreovi. Ostatně díky jemu mohl nyní pracovat na volné noze pro Interpol. Takhle práce mu seděla, na druhou stranu jej odloučila od Jayne. Bylo to pro její dobro, když jí neprozradil nic o své činnosti. Mlčel kvůli její bezpečnosti. Díky svému značnému jmění a známostem pronikl bez obtíží do těch nejvlivnějších kruhů. Patřil mezi nejužší výběr agentů, kteří byli určeni pro tu nejcitlivější práci a jejichž velitelem byl právě John Salvatore. Interpol tím ušetřil spoustu času a financí, místo aby zaškoloval stálé agenty.

Salvatore ho žádal o spolupráci nejvýše dvakrát do roka. Věděl, že kdyby jej povolával častěji, vzbudilo by to podezření a vystavili by se zbytečnému riziku vyzrazení.

Ale i to stačilo podkopat jejich manželství s Jayne. Toužil se s ní rozdělit o svá tajemství. Tušil, že by jí mohl alespoň něco z toho naznačit, nebylo třeba zacházet do zbytečných detailů. Na druhou stranu si přál, aby mu Jayne věřila. Aby se nebála, že by se dokázal uchýlit k téměř kriminálním praktikám jako jeho otec, nebo že by ji sprostě podváděl, jako to léta dělal pro změnu ten její.

Přisedl si k plukovníkovi na vysokou barovou stoličku. Salvatore zvedl sklenku brandy na pozdrav.

„Jayne vás tady mohla zahlédnout,“ pronesl káravě. Bylo mu jasné, že se plukovník nepřišel dnes večer pobavit. Zřejmě má pro něj úkol, jako vždy, když se objevil na blízku. Jenže právě v tuhle chvíli